

Arrest

nr. 298 790 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Pashtun te zijn. U weet niet wanneer u geboren bent maar verklaart op het moment van uw persoonlijk onderhoud 18 jaar te zijn. U bent geboren in Kalajat (district Kot, provincie Nangarhar). Daar hebt u tot aan uw vertrek gewoond. In het alledaagse leven ging u 's morgens naar school en in de namiddag naar de madrasa. Als u terug was van de madrasa ging u met jullie koe en jullie schaap naar de velden.

Uw vader was ongeveer een jaar lid van de lokale politie. Hij nam deel aan de volksopstand, waarvan het de bedoeling was Daesh te bestrijden en het district te beveiligen. Aan de veiligheidspost van Janjalah is hij vermoord door Daesh. Dat was ongeveer in 1395.

Anderhalf jaar later kwam Daesh u zoeken bij u thuis. U was op dat moment bij uw oudere zus. Uw moeder was wel thuis. Ze zeiden tegen haar dat uw vader voor de afvalligen gewerkt had en u met hen moest meegaan. De volgende ochtend zouden ze opnieuw komen. Daarna is uw moeder naar u in het huis van uw oudere zus gekomen om dat te vertellen. Sindsdien wonen uw moeder, uw twee broers en uw jongste zus bij uw oudste zus en haar man F. en zijn familie, ook in Kalajat. U vertrok die nacht uit Afghanistan. Dat was in 1398.

De volgende ochtend hebben leden van Daesh uw huis afgebrand. Meteen daarna kwamen ze bij uw schoonbroer naar u vragen.

Na uw vertrek werd uw schoonbroer nog drie keer telefonisch gecontacteerd. Eerst enkele dagen na uw vertrek, dan nog vier of vijf dagen later en dan een laatste keer een maand later. Anderhalve maand of twee maanden na uw vertrek werd ook zijn huis doorzocht.

Op 5 november 2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele documenten neer. Uw taskara; de taskara van uw vader en uw twee broers; een opleidingscertificaat van uw vader; een erfattest van uw vader zijn loon; en enkele foto's. Na het persoonlijk onderhoud maakte u nog twee foto's over: één waarop het lijk van uw vader te zien is en een andere waarop u poseert met het dienstwapen van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Hoewel u bij aankomst in België verklaarde minderjarig te zijn, bleek uit de resultaten van een medisch onderzoek ter bepaling van uw leeftijd dat u in werkelijkheid ouder bent dan 18 jaar. Bijgevolg kunnen er op basis van uw leeftijd geen bijzondere steunmaatregelen worden toegekend.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat uw leugenachtige verklaringen over uw leeftijd uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u op 5 november 2020 dat u op [...] maart 2004 geboren bent. Volgens die verklaringen was u op dat moment dus ongeveer 16,6 jaar oud. Omdat daar twijfel over bestond werd u, nog geen maand later (op 1 december 2020) aan een leeftijdsanalyse onderworpen. Uit die leeftijdsanalyse bleek dat u minstens 24,2 jaar oud was (FOD Justitie, Kennisgeving, Beslissing van de Dienst Voogdij). U werkelijke leeftijd ligt dus maar liefst en **minstens** 7,5 jaar hoger dan uw verklaarde leeftijd. Naast uw verklaringen over uw leven in Afghanistan en over uw vluchtmotieven dienen dan ook meteen vraagtekens te worden geplaatst. Een dergelijk verschil moet ook geïnterpreteerd worden als een doelbewuste misleiding van de asieliinstanties. Bovendien bleef u ook na de resultaten van de leeftijdsanalyse vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen, zowel op de DVZ (DVZ, Verklaring DVZ, p. 6, vraag 7) als op het CGVS (CGVS, p. 19, punt 254). Hetgeen uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.*

Uw leugenachtige verklaringen over uw leeftijd doen meteen vragen rijzen bij verschillende van uw inhoudelijke verklaringen. U verklaart in het jaar 1398 uit Afghanistan te zijn vertrokken (CGVS, p. 19, punt 250). Dat jaar liep van 21 maart 2019 tot en met 19 maart 2020 volgens de westerse kalender.

U bent in 1398, volgens uw verklaarde geboortedatum, dus 15 jaar geworden. Uw eigenlijke leeftijd was dus minstens 7,5 jaar hoger. Gevraagd hoe uw leven eruitzag in Afghanistan, verklaart u dat u 's morgens naar school en in de namiddag naar de madrasa ging (CGVS, p. 8, punt 90). Daar kan gezien uw ware leeftijd op het moment van uw vertrek maar moeilijk geloof aan gehecht worden. U weigert dus een reëel zicht te geven op uw werkelijke leefsituatie, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt. Bovendien, wat betreft uw asielmotieven zelf, werd opgemerkt dat het vreemd is dat Daesh u pas anderhalf jaar na de dood van uw vader is komen zoeken. U verklaarde meermaals dat zij gewacht hebben omdat u veel te jong was (CGVS, p. 17 en 19, punt 221, 243 en 253). Ook dat houdt vanzelfsprekend geen steek, gezien uw ware leeftijd. Er kan ook opgemerkt worden dat u zelfs volgens uw verklaarde leeftijd nog altijd maar 14 of 15 jaar zou geweest zijn op het moment dat Daesh, de nacht voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 21, punt 274-275), naar u is komen vragen. Dat ze u op die leeftijd plots wel oud genoeg vonden is ook merkwaardig.

Voorts legt u tegenstrijdige verklaringen af over de dood van uw vader. U stelt eerst dat hij samen met commandant H. werd opgepakt tijdens gevechten tegen Daesh. Twee dagen later werden ze allebei vermoord en zijn mensen de lichamen gaan halen (CGVS, p. 14, punt 185). U herhaalt later iets gelijkaardigs: uw vader en H. werden samen opgepakt en zaten twee dagen bij Daesh (CGVS, p. 17, punt 229). Later verklaart u dat uw vader tijdens een gevecht dodelijk geraakt werd en stelt u dat het 'zijn lichaam was dat vastzat' (CGVS, p. 18, punt 232-234). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelt u louter dat ze bij de veiligheidspost vermoord werden, bij het eerste schot van het vuurgevecht en hun lichamen na twee dagen naar huis werden gebracht (CGVS, p. 18, punt 235-236). Dat is geenszins een uitleg voor het verschil in uw verklaringen. Deze inconsistente verklaringen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

*Ook over het precieze moment dat uw moeder u op de hoogte bracht van het bezoek van Daesh, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op het moment dat Daesh naar uw huis kwam, bevond u zich bij uw oudste zus (CGVS, p. 16, punt 211). Uw moeder was wel thuis en sprak met de mannen van Daesh. U verklaart eerst dat zij **de volgende dag** ook naar uw zus kwam en vertelde over het bezoek van Daesh (CGVS, p. 15, punt 194). Later verklaart u dat uw moeder 's avonds **meteen** na het bezoek van Daesh naar uw zus kwam met heel de familie, ze had zelfs het schaap en de koe meegenomen (CGVS, p. 15, punt 204-205). Even later preciseert u dat leden van Daesh in de late namiddag of 's avonds naar uw woning waren gekomen. De volgende dag kwamen ze terug en staken ze het huis in brand toen ze daar niemand aantroffen (CGVS p. 16, punt 212-213). Ook deze inconsistente verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*

Ook over de gebeurtenissen van na uw vertrek legt u inconsistente verklaringen af. Aan het begin van uw persoonlijk onderhoud, gevraagd of uw familie nog problemen kende sinds uw vertrek antwoordt u positief. U stelt dat uw schoonbroer drie keer telefonisch werd gecontacteerd, één keer werd zijn huis doorzocht (CGVS, p. 6, punt 59-65). Na uw vrij relaas werd uw volledige verhaal overlopen en bevestigd. U werd ook bevestigd over wat voor problemen uw familie nog heeft gehad met Daesh, sinds uw vertrek. U verklaart dat ze wel nog een keer bij uw schoonbroer zijn langs geweest en geëist hebben dat ze u zo snel mogelijk moesten vinden. Gevraagd of er behalve dat nog iets gebeurd is zegt u 'nee' (CGVS, p. 20, punt 261-263). Erop gewezen dat u aan het begin van het onderhoud ook over drie telefonische contacten sprak en deze nu niet aanhaalt, stelt u dat u dat wel net gezegd hebt (CGVS, p. 20, punt 264). Dat dat niet klopt werd ook door de tolk bevestigd. U haalde ook de huiszoeking waarvan u in het begin van het interview gewag maakte niet opnieuw aan. Daarover verklaart u dat u dat al eerder had gedaan (CGVS, p. 20, punt 266). Het komt vreemd over dat u niet te allen tijde, wanneer u gevraagd wordt wat er na uw vertrek nog gebeurd is, consistent hetzelfde aanhaalt. Wat verdere vragen doet rijzen.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw familie geen concrete problemen meer kende met Daesh, wat moeilijk te rijmen valt met enkele van uw verklaringen. Daesh is twee keer naar het huis van uw schoonbroer gekomen en heeft hem drie keer telefonisch gecontacteerd (CGVS, p. 6 en 16, punt 59-65 en 213-214). Concretere problemen haalt u niet aan. U verklaarde nochtans dat ze hebben gezegd dat ze uw schoonbroer zouden meenemen, als u niet gevonden zou worden (CGVS, p. 19-20, punt 256). Erop gewezen dat we ondertussen jaren verder zijn en dat dat niet gebeurd is, verklaart u plots dat ze later met uw broers zouden afrekenen (CGVS, p. 20, punt 258). In de drie telefonische contacten werd dan weer gezegd dat u gevonden moest worden, anders zouden de gevolgen niet goed zijn (CGVS, p. 21, punt 270). Nergens blijkt uit uw verklaringen blijkt evenwel dat er effectief gevolgen geweest zijn.

Het feit dat uw familie geen concrete problemen kende, ondanks de dreiging van Daesh dat er ernstige gevolgen zouden zijn en uw schoonbroer zou worden meegenomen indien u niet aan hen werd gegeven, doet dus ook vragen rijzen.

Wat het werk van uw vader betreft: U geeft aan dat hij ongeveer een jaar politieagent is geweest en dan om het leven kwam bij een incident (CGVS, p. 13, punt 164-165). Wat daar ook van zij, kan u los van uw ongeloofwaardige problemen met IS niet aantonen dat u reeds onder de negatieve aandacht van de taliban stond omwille van het werk van uw vader, voor of na zijn dood. U brengt geen elementen aan waaruit zou blijken dat u bij terugkeer naar Afghanistan, jaren nadat uw vader omkwam, plots wel zou worden gevisieerd door de taliban. U gaf aan dat jullie nooit problemen hebben gehad met de taliban (CGVS, p. 17, punt 219). Uit uw verklaringen blijkt ook nergens dat uw overige familieleden actueel problemen kennen met de taliban omwille van het werk van uw vader bij de lokale politie tot aan zijn dood in 2016.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit aan uw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden leeftijd en relaas te herstellen. Uw taskara, die van uw vader en die van uw broers kunnen hoogstens basale elementen van jullie identiteit staven. Afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen kunnen die stukken niet. Voorts legt u nog twee documenten neer van uw vader zijn werk: een erfattest van zijn loon van na zijn dood en een opleidingscertificaat. Met die documenten wil u staven dat hij lid was van de lokale politie. De echtheid van die documenten staat niet vast. Temeer daar het logo van de politie, in de linkerbovenhoek van het certificaat, onderaan niet helemaal afgerond is, wat erop lijkt te wijzen dat dit document werd gemanipuleerd. Bovendien verwijst de tekst aan de bovenkant van dit logo naar 'the Islamic transitional government of Afghanistan'. Dit was de overgangsregering die gevormd werd van 2002 tot 2004. Dat een dergelijk logo prijkt op een certificaat dat werd afgeleverd in 2016, ondergraaft de authenticiteit van dit document en doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden werk van uw vader bij de lokale politie. Wat betreft de foto waarop uw overleden vader te zien zou zijn, moet erop worden gewezen dat, voor zover het hier effectief over uw vader zou gaan, op basis van die foto niet kan worden afgeleid in welke omstandigheden de hierop afgebeelde persoon om het leven is gekomen. De foto waarop u met een wapen poseert is evenmin in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dat u op die foto het dienstwapen van uw vader zou vasthouden, kan op geen enkele objectieve manier worden vastgesteld. De overige foto's die u neerlegt hebben geen enkele betrekking op uw vluchtmotieven, hun bewijswaarde is dus gering.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen

en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen.

Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als

gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi

/ Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020).

Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen

gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "wet van 15 december 1980), artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna "EVRM)", de motiveringsplicht zoals voorzien in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de verplichtingen van zorgvuldigheid, redelijkheid en vertrouwensbeginsel."

Voorafgaandelijk merkt verzoeker het volgende op:

"Verzoeker wenst, als voorafgaande opmerking, te onderlijnen dat zijn identiteit en nationaliteit niet betwist worden door de verwerende partij.

Zo wordt het niet betwist dat verzoeker een Afghaanse staatsburger is en dat hij afkomstig is uit het dorp Kalajat, district Kot, provincie Nangarhar."

Met betrekking tot de vluchtelingenstatus betoogt verzoeker als volgt:

"2. BETREFFENDE DE VLUCHTELINGENSTATUS

2.1. Betreffende de bestreden beslissing

Verwerende partij meent dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. De tegenpartij baseert haar beslissing op de volgende redenen:

1) De leeftijd van verzoeker

De tegenpartij meent vooreerst : [...]

Verzoeker kent zijn exacte geboortedatum niet. Hij heeft dit ook heel expliciet gezegd gedurende zijn persoonlijk onderhoud (NPO, p. 3 en 4).

Verzoeker heeft bij aankomst in België zijn geboortedatum verklaard op basis van zijn taskara, die hij nota bene heeft neergelegd. Volgens zijn taskara, zou hij 17 jaar geweest zijn bij aankomst in België, en was hij dus weldegelijk minderjarig.

De leeftijd op zijn taskara is het resultaat van een schatting door de ambtenaar die het taskara van verzoeker in Afghanistan heeft opgesteld, op basis van het uiterlijk van verzoeker en de verklaringen van zijn ouders. Verzoeker betwist dus niet dat deze leeftijd zijn exacte leeftijd niet is.

[citaat uit algemene informatie]

Echter, verzoeker heeft, op basis van wat zijn ouders hem altijd verteld hebben en op basis van zijn taskara, ter goede trouw, verklaard bij aankomst in België dat hij ongeveer 16 jaar oud was en heeft de Belgische asielinstanties nooit om de tuin willen leiden.

Hoewel de leeftijdsbeslissingen van de Dienst Voogdij buiten uw rechtspraak vallen, dient er ook opgemerkt te worden dat de medische onderzoeken die uitgevoerd werden op verzoeker, met name een tandheelkundig onderzoek, een sleutelbeenradiografie en een handpolsradiografie zowel wetenschappelijk als politiek gezien twijfelachtig en dubieus zijn wanneer zij gebruikt worden om een leeftijd te schatten.

[algemene informatie inzake de betrouwbaarheid van leeftijdsonderzoeken]

Verzoeker meent dan ook dat de resultaten van de medische testen die uitgevoerd worden om de leeftijd van een asielzoeker te bepalen een heel relatieve bewijswaarde hebben en dat er met veel voorzichtigheid moet omgegaan worden met de resultaten van zulke testen.

Om al deze redenen, wenst verzoeker te verduidelijken dat hij zich nooit onterecht als minderjarige heeft willen voordoen en de tegenpartij nooit heeft trachten te misleiden omtrent zijn identiteit, zodat zijn beweerde leeftijd bij aankomst zijn "algemene geloofwaardigheid" niet kan aantasten.

Door het tegenovergestelde te beweren, schendt de verwerende partij haar zorgvuldigheidsplicht.

Hoe dan ook is de betwiste leeftijd van verzoeker helemaal onvoldoende om enige vorm van internationale bescherming te weigeren aangezien dit element op zich geen impact heeft op het risico op vervolging of op behandelingen in strijd met artikel 2 en 3 van het EVRM.

De tegenpartij meent verder : [...]

Verzoeker verwijst naar de uiteenzettingen supra. De betrouwbaarheid van de medische testen die uitgevoerd worden om een leeftijd te bepalen wordt fel bekritiseerd door de medische wereld. Er dient dan ook met een zekere voorzichtigheid omgegaan te worden met de resultaten van deze testen.

Hoe dan ook, wijst verzoeker op het volgende :

Betreffende zijn dagelijkse activiteiten, heeft verzoeker duidelijk uitgelegd dat hij al lang niet meer naar school ging toe hij Afghanistan verlaten heeft. Zo heeft hij uitgelegd dat hij tot de derde graad naar school is gegaan (dus tot hij ongeveer 11 jaar oud was) maar dat hij daarna is moeten stoppen: [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]. Bij zijn vertrek uit Afghanistan, was verzoeker dus geen schoolgaan kind meer.

Voor wat betreft asielmotieven van verzoeker, heeft hij duidelijk gezegd dat Daesh gewacht heeft na de dood van zijn vader om hemzelf te zoeken omdat de veiligheidssituatie dit niet toeliet : [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud].

De leeftijd van verzoeker heeft dan ook, op zich, geen impact op zijn asielmotieven.

2) De dood van de vader van verzoeker

De tegenpartij meent ook dat verzoeker tegenstrijdig verklaringen aflegt over de dood van zijn vader : [...]

Verzoeker volhardt in het feit dat zijn vader tijdens het gevecht gestorven is. Zijn lichaam is twee dagen bij de Daeshleden gebleven, en werd pas later teruggegeven aan de familie.

Dit is ook wat hij reeds verklaard had tijdens het invullen van zijn vragenlijst op de Dienst vreemdelingenzaken : [citaten uit interview bij de DVZ].

Hij meent dus dat er, op het commissariaat-generaal, in eerste instantie, duidelijk een misverstand is geweest of dat zijn verklaringen slecht vertaald werden. Verzoeker heeft altijd willen zeggen dat het lichaam van zijn vader "vastzat" bij de Daeshleden, maar heeft nooit willen zeggen dat zijn vader nog in leven was. Dit blijkt duidelijk uit zijn latere verklaringen : [citaten uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Deze "tegenstrijdigheid" werd dus duidelijk uitgeklaard tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker.

Het lijkt duidelijk, bij het lezen van de latere verklaringen van verzoeker, dat, wanneer hij zei dat "zijn vader vastzat" hij eigenlijk bedoelde dat het lichaam van zijn vader vastzat bij de Daeshleden. Hij begrijpt dan ook niet waarom dit nog ter sprake komt in het kader van een weigeringsbeslissing.

3) Het bezoek van de Daesh

De tegenpartij meent ook dat verzoeker over het precieze moment dat zijn moeder hem op de hoogte bracht van het bezoek van Daesh tegenstrijdige verklaringen aflegt : [...]

De moeder van verzoeker is meteen na het bezoek van de Daeshleden bij de zus van verzoeker gegaan. De volgende dag werd het huis afgebrand.

Deze "tegenstrijdigheid" werd opnieuw meteen uitgeklaard tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker : [citaten uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Verzoeker legt uit dat zijn verklaringen, tijdens zijn vrij relaas, waarschijnlijk slecht geïnterpreteerd/begrepen werden door de tolk. Zijn moeder is niet de volgende dag naar de zus van verzoeker gegaan, maar de Daeshleden zouden de volgende dag terugkomen, en hebben het huis van verzoeker de volgende dag afgebrand. Verzoeker had dit trouwens reeds verklaard tijdens zijn interview bij de Dienst vreemdelingenzaken (zie CGVS-vragenlijst, 12.02.2021).

Opnieuw, werd deze "tegenstrijdigheid" uitgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker, zodat hij niet begrijpt waarom dit nog ter sprake komt in het kader van een weigeringsbeslissing.

4) De gebeurtenissen na het vertrek van verzoeker

De tegenpartij meent dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over de gebeurtenissen na zijn vertrek : [...]

Verzoeker heeft, sinds het begin van zijn persoonlijk onderhoud, duidelijk aangegeven dat de Daeshleden zijn schoonbroer drie keer hebben opgebeld en ook zijn huis hebben doorzocht. Nog voor zijn asielmotieven aan bod kwamen, heeft verzoeker uitgelegd wat volgt : [citaten uit notities van het persoonlijk onderhoud]

De protection officer heeft nadien gevraagd of de familie van verzoeker na zijn vertrek nog problemen heeft gekend met Daesh. Verzoeker heeft gezegd dat de Daeshleden nog één keer bij hem langsgekomen

zijn. Aangezien verzoeker reeds vanaf het begin had gezegd dat zijn schoonbroer ook telefonisch gecontacteerd werd, had hij niet begrepen dat hij dit nogmaals diende te herhalen.

Opnieuw gaat het hier om een misverstand die uitgeklaard werd tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker (NPO, p. 20).

Uiteindelijk meent de tegenpartij : [...]

Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat zijn familieleden niet lastiggevalen worden omdat de Daeshleden weten dat hij niet meer in de regio verblijft en omdat zijn eigen familieleden, momenteel, geen doelwit vormen : zijn moeder is een vrouw en zijn broers zijn te klein om een doelwit te zijn van de Daeshleden. Echter, hij vreest voor de veiligheid van zijn broers, wanneer deze ouder zullen worden : [citaten uit notities van het persoonlijk onderhoud]

5) De tewerkstelling van de vader van verzoeker

De tegenpartij meent, betreffende het werk van de vader van verzoeker, het volgende : [...]

De vader van verzoeker heeft actief deelgenomen aan een volksopstand tegen Daesh en de taliban, om het district te beveiligen (NPO, p. 13). Hij is nadien lid geworden van de burgerlijke politie. Dit wordt op zich niet betwist door de tegenpartij.

Verzoeker koestert een vrees voor vervolging door de taliban (en Daesh) in geval van terugkeer naar Afghanistan op basis van de voormalige tewerkstelling van zijn vader. Hij benadrukt nogmaals dat ook andere kinderen van leden van de veiligheidstroepen van de voormalige regering uit zijn regio vervolgd werden (NPO, p. 22).

Het feit dat zijn familie momenteel nog geen problemen heeft gekend met de taliban wil nog niet zeggen dat verzoeker, als mannelijke vertegenwoordiger van de familie, geen represailles zal ondergaan van de taliban, omwille van de tewerkstelling van zijn vader, ongeacht zijn eigen problemen. De broers van verzoeker zijn momenteel nog jong.

Deze vrees werd duidelijk niet grondig geanalyseerd door de tegenpartij, ondanks het feit dat leden van de voormalige overheidstroepen vervolgd worden door de taliban.

6) Conclusie

Ondanks de ernst van de aangevoerde feiten, heeft de tegenpartij de zaak van verzoeker onzorgvuldig geanalyseerd.

De motivering van de bestreden beslissing is hoofdzakelijk gebaseerd op "tegenstrijdigheden" tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Echter, de tegenpartij houdt geen enkele rekening met het feit dat de communicatie tussen verzoeker en de tolk heel moeilijk verliep. Zo heeft de tolk spontaan aangegeven wat volgt : "hij praat wel heel zacht. Ik heb al verschillende keren moeten vragen te herhalen" (NPO, p. 20). Voor het overige, zijn de verklaringen van verzoeker coherent met de verklaringen op de Dienst vreemdelingenzaken, en op zich ook geloofwaardig.

Het lijkt ook duidelijk dat de tegenpartij de verklaringen van verzoeker op een negatieve wijze interpreteert, ondanks het feit dat verschillende "tegenstrijdigheden" ruimschoots uitgelegd werden tijdens het persoonlijk onderhoud zelf.

De tegenpartij schendt haar zorgvuldigheidsplicht, ondanks de ernst van de aangevoerde feiten en het feit dat de tewerkstelling van de vader van verzoeker op zich niet betwist wordt.

2.2. Betreffende de staatsgreep van de Taliban in augustus 2021 en de verwestering van verzoeker

Verzoeker heeft Afghanistan verlaten in 2018 en verblijft sinds meer dan twee jaar in Europa. Dit gunde hem de tijd om zich aan te passen aan de Westerse wereld, aan diens manier van leven, denken en mentaliteit.

Verzoeker heeft zich aangepast aan de Westerse levensstijl (de integratie van vreemdelingen is trouwens één van de fundamenteën van het migratiebeleid van de Belgische asielinstanties sinds meerdere jaren). Hij kleed zich op een Westerse manier en gedraagt zich op een Westerse manier. Verzoeker heeft veel vrienden en is perfect geïntegreerd in de Belgische samenleving.

Voor hem is het bijgevolg ondenkbaar om vandaag terug te keren naar Afghanistan, aangezien hij, omwille van zijn verwestering, vervolgd zal worden door de Taliban, maar ook door de Afghaanse samenleving.

Verzoeker werkt in België ook in een carwash. Hij heeft ook tijdens een maand gewerkt in een winkel en verkocht alcoholische dranken.

Een terugkeer naar het conservatieve Afghanistan, hebbende een asielaanvraag ingediend, na zich psychologisch maar ook fysiek te hebben aangepast aan de Westerse wereld, zal een gevaar van discriminatie en persoonlijke vervolging veroorzaken, a fortiori sinds de Taliban de macht hebben overgenomen en een zeer radicaal bewind voeren, in overeenstemming met de Sharia-wet.

Voor verzoeker is het in dergelijke omstandigheden onmogelijk om terug te keren naar Afghanistan.

Verzoeker vreest ook, bij terugkeer, om als "afvallige" te worden beschouwd.

De behandeling van verwesterde Afghaanse onderdanen bij terugkeer in Afghanistan werd de laatste jaren uitvoerig besproken en gedocumenteerd. De bezorgdheid is unaniem.

[uitgebreide analyse en verwijzing naar landeninformatie (onder andere rapporten van EUAA en UNHCR) in verband met de situatie bij terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in Europa; verwijzingen naar rechtspraak van de Raad]

In casu, heeft verwerende partij de persoonlijkheid van verzoekende partij helemaal niet beoordeeld. Voor verzoeker is het vandaag onmogelijk en denkbaar om terug te keren naar Afghanistan, omdat hij helemaal verwesterd is en ook op een Westerse manier denkt. Het zal voor hem onmogelijk zijn om zich opnieuw aan te passen aan de Afghaanse manier van denken. Dit op zich zou al een vervolging zijn voor verzoeker.
[verwijzing naar rechtspraak van de Raad]

2.3. Betreffende het voordeel van twijfel

[theoretische uiteenzetting met betrekking tot het voordeel van de twijfel].

Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus bij toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet argumenteert verzoeker bijzonder omstandig dat, sinds de machtsvername door de taliban, de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend door hun gedragingen veroorzaakt wordt, waardoor er sprake is van een actor zoals aangegeven in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie inzake het handelen door de taliban en de situatie in Afghanistan. Hij betoogt dat de humanitaire crisis in Afghanistan een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaakt.

Verzoeker benadrukt, middels verwijzing naar rapporten, dat er een consensus bestaat tussen de buitenlandse waarnemers dat er momenteel nog een groot gebrek is aan betrouwbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan, over de uiteindelijke intenties van de Taliban en over de vooruitzichten van het land.

Inzake de subsidiaire bescherming wegens de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet) is verzoeker van mening dat Afghanistan zich bevindt in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld en dat zijn aanwezigheid op het grondgebied van Afghanistan een reëel gevaar vormt voor zijn leven, zijn persoon en zijn integriteit. Verzoeker verwijst hiertoe naar (i) incorrecte of gemanipuleerde informatie over realiteit ter plaatse, (ii) het bestaande willekeurig geweld, (iii) het niveau van geweld en aantal burgerslachtoffers, (iv) de aanvallen en aanslagen van de IS en ISKP alsook andere groeperingen die opkomen tegen de Taliban en bijgevolg actoren van geweld zijn, (v) het doelgericht geweld met collateral damage.

2.2. Bij het verzoekschrift brengt verzoeker volgend stuk bij middels URL-verwijzing:

“OSAR, *“Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*, 26 maart 2021 [URL]”.

2.3. Bij aanvullende nota van 19 oktober 2023 verwijst verweerder naar de volgende stukken middels URL:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on civilians in Afghanistan van juni 2023, [URL]”.

Hij voegt het volgende stuk aan de aanvullende nota: “COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022.

2.4. Bij aanvullende nota van 26 oktober 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

“1. Werkdocumenten van verzoeker

2. Foto's van verzoeker in België”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen.

Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat uw leugenachtige verklaringen over uw leeftijd uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u op 5 november 2020 dat u op [...] maart 2004 geboren bent. Volgens die verklaringen was u op dat moment dus ongeveer 16,6 jaar oud. Omdat daar twijfel over bestond werd u, nog geen maand later (op 1 december 2020) aan een leeftijdsanalyse onderworpen. Uit die leeftijdsanalyse bleek dat u minstens 24,2 jaar oud was (FOD Justitie, Kennisgeving, Beslissing van de Dienst Voogdij). U werkelijke leeftijd ligt dus maar liefst en minstens 7,5 jaar hoger dan uw verklaarde leeftijd. Naast uw verklaringen over uw leven in Afghanistan en over uw vluchtmotieven dienen dan ook meteen vraagtekens te worden geplaatst. Een dergelijk verschil moet ook geïnterpreteerd worden als een doelbewuste misleiding van de asielinstanties. Bovendien bleef u ook na de resultaten van de leeftijdsanalyse vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen, zowel op de DVZ (DVZ, Verklaring DVZ, p. 6, vraag 7) als op het CGVS (CGVS, p. 19, punt 254). Hetgeen uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.”

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde motieven, die terecht en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier.

De loutere bewering dat verzoeker zijn geboortedatum niet kent, kan niet rechtvaardigen dat verzoekers werkelijke leeftijd minstens 7,5 jaar hoger ligt dan de door hem verklaarde leeftijd.

Gelet op de terecht vaststellingen in de bestreden beslissing inzake het gebrek aan bewijswaarde van de door verzoeker bijgebrachte taskara kan verzoekers verwijzing naar de leeftijd op zijn taskara evenmin een bevredigende uitleg bieden voor zijn leugenachtige verklaringen inzake zijn leeftijd.

Verder houdt verzoeker in het verzoekschrift onder verwijzing naar algemene informatie een algemeen en theoretisch betoog omtrent de (on)betrouwbaarheid van leeftijdsonderzoeken.

Hoe dan ook dient benadrukt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, “*Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij, Kennisgeving van onze beslissing*”). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

De voorstaande vaststellingen inzake verzoekers doelbewuste misleidende verklaringen over zijn leeftijd maken bijgevolg een negatieve indicatie uit voor wat betreft verzoekers algemene geloofwaardigheid.

6. Bovendien kan in navolging van verweerder worden vastgesteld dat verzoekers leugenachtige verklaringen over zijn leeftijd een impact hebben op de geloofwaardigheid van zijn andere verklaringen. De bestreden beslissing stelt op goede gronden als volgt:

“Uw leugenachtige verklaringen over uw leeftijd doen meteen vragen rijzen bij verschillende van uw inhoudelijke verklaringen. U verklaart in het jaar 1398 uit Afghanistan te zijn vertrokken (CGVS, p. 19, punt 250). Dat jaar liep van 21 maart 2019 tot en met 19 maart 2020 volgens de westerse kalender. U bent in 1398, volgens uw verklaarde geboortedatum, dus 15 jaar geworden. Uw eigenlijke leeftijd was dus minstens 7,5 jaar hoger. Gevraagd hoe uw leven eruitzag in Afghanistan, verklaart u dat u ’s morgens naar school en in de namiddag naar de madrasa ging (CGVS, p. 8, punt 90). Daar kan gezien uw ware leeftijd op het moment van uw vertrek maar moeilijk geloof aan gehecht worden. U weigert dus een reëel zicht te geven op uw werkelijke leefsituatie, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt. Bovendien, wat betreft uw asielmotieven zelf, werd opgemerkt dat het vreemd is dat Daesh u pas

anderhalf jaar na de dood van uw vader is komen zoeken. U verklaarde meermaals dat zij gewacht hebben omdat u veel te jong was (CGVS, p. 17 en 19, punt 221, 243 en 253). Ook dat houdt vanzelfsprekend geen steek, gezien uw ware leeftijd. Er kan ook opgemerkt worden dat u zelfs volgens uw verklaarde leeftijd nog altijd maar 14 of 15 jaar zou geweest zijn op het moment dat Daesh, de nacht voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 21, punt 274-275), naar u is komen vragen. Dat ze u op die leeftijd plots wel oud genoeg vonden is ook merkwaardig."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen.

Voor zover in het verzoekschrift andermaal verwezen wordt naar de uiteenzetting over de betrouwbaarheid van medische tests om de leeftijd te bepalen, verwijst de Raad naar bovenstaande motivering.

Verder wijst verzoeker erop te hebben verklaard dat hij tot de derde graad naar school is gegaan (dus tot hij ongeveer 11 jaar oud was) en dat hij daarna is moeten stoppen omwille van daesh. Echter kan niet worden ingezien dat verzoeker zou verklaren dat zijn leven in Afghanistan bestond uit naar school gaan in de voormiddag en de madrassa bezoeken in namiddag, indien hij reeds vele jaren voordien gestopt zou zijn met school. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker ook in het verzoekschrift geen reëel zicht wenst te bieden op zijn werkelijke leefsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en stelt dat hij duidelijk heeft gezegd dat daesh na de dood van zijn vader heeft gewacht om verzoeker te zoeken omwille van de veiligheidssituatie. Hij gaat echter uit van een onvolledige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud. Immers blijkt hieruit dat verzoeker eerst aangaf dat daesh wachtte omdat hij te jong was en hij vervolgens toevoegde dat de latere veiligheidssituatie dit niet toeliet ("Waarom wachten ze zo lang?", "221. Ik was veel te jong destijds. Later kwam de overheid, leger, commando's, politie, verschillende veiligheidsposten opzetten op de bergen van Dressar, Janjal heuvel. Dus ze zijn beginnen vechten tegen Daesh. Daesh heeft hen verslagen, en daarna kwamen ze naar mij. Dus ze kwamen eerder niet omwille van de aanwezigheid van de overheids-, veiligheidsposten in de buurt en die van de commando's.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Dat verzoeker verklaart dat hij te jong was, kan, gelet op zijn werkelijke leeftijd, niet worden aangenomen.

7. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de dood van zijn vader:

"Voorts legt u tegenstrijdige verklaringen af over de dood van uw vader. U stelt eerst dat hij samen met commandant H. werd opgepakt tijdens gevechten tegen Daesh. Twee dagen later werden ze allebei vermoord en zijn mensen de lichamen gaan halen (CGVS, p. 14, punt 185). U herhaalt later iets gelijkaardigs: uw vader en H. werden samen opgepakt en zaten twee dagen bij Daesh (CGVS, p. 17, punt 229). Later verklaart u dat uw vader tijdens een gevecht dodelijk geraakt werd en stelt u dat het 'zijn lichaam was dat vastzat' (CGVS, p. 18, punt 232-234). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelt u louter dat ze bij de veiligheidspost vermoord werden, bij het eerste schot van het vuurgevecht en hun lichamen na twee dagen naar huis werden gebracht (CGVS, p. 18, punt 235-236). Dat is geenszins een uitleg voor het verschil in uw verklaringen. Deze inconsistente verklaringen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

Verzoeker biedt geen dienstig verweer in het verzoekschrift.

Verzoeker komt in wezen niet verder dan het hernemen van zijn verklaringen en het louter volharden in één van de uiteenlopende versies, met name dat zijn vader tijdens het gevecht met daesh gestorven is, zijn vaders lichaam twee dagen bij daesh gebleven is en later werd teruggegeven aan de familie. Hij gaat eraan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en dat het louter bevestigen van één van de twee versies deze tegenstrijdigheden niet kunnen verschonen. Verzoekers inconsistente verklaringen over de dood van zijn vader, met name dat zijn vader werd opgepakt tijdens een gevecht en twee dagen later werd gedood door daesh dan wel dat hij werd gedood tijdens een gevecht en zijn lichaam twee dagen later werd gebracht door daesh, ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

8. Ook verzoekers inconsistente verklaringen over het moment dat verzoekers moeder hem op de hoogte bracht van het bezoek van daesh doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande op goede gronden:

“Ook over het precieze moment dat uw moeder u op de hoogte bracht van het bezoek van Daesh, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op het moment dat Daesh naar uw huis kwam, bevond u zich bij uw oudste zus (CGVS, p. 16, punt 211). Uw moeder was wel thuis en sprak met de mannen van Daesh. U verklaart eerst dat zij de volgende dag ook naar uw zus kwam en vertelde over het bezoek van Daesh (CGVS, p. 15, punt 194). Later verklaart u dat uw moeder ‘s avonds meteen na het bezoek van Daesh naar uw zus kwam met heel de familie, ze had zelfs het schaap en de koe meegenomen (CGVS, p. 15, punt 204-205). Even later preciseert u dat leden van Daesh in de late namiddag of ‘s avonds naar uw woning waren gekomen. De volgende dag kwamen ze terug en staken ze het huis in brand toen ze daar niemand aantroffen (CGVS p. 16, punt 212-213). Ook deze inconsistente verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Bij gebrek aan enig verweer blijft voormelde pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, onverminderd overeind.

9. Wat betreft de vastgesteld incoherenties in verzoekers verklaringen over de problemen van zijn familie na zijn vertrek stelt verzoeker in het verzoekschrift dat dit een misverstand betreft dat werd uitgeklaard tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij verwijst naar de notities van het persoonlijk onderhoud, wijst erop dat hij reeds vanaf het begin had gezegd dat zijn schoonbroer ook telefonisch gecontacteerd werd en legt uit dat hij niet had begrepen dat hij dit nogmaals diende te herhalen. Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde verklaringen en de verwijzing naar een misverstand geen afbreuk doen aan de vaststellingen van verweerder dat verzoeker wijzigende verklaringen heeft afgelegd aangaande de telefonische contacten tussen daesh en zijn schoonbroer (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 20). Verweerder motiveert terecht als volgt:

“Ook over de gebeurtenissen van na uw vertrek legt u inconsistente verklaringen af. Aan het begin van uw persoonlijk onderhoud, gevraagd of uw familie nog problemen kende sinds uw vertrek antwoordt u positief. U stelt dat uw schoonbroer drie keer telefonisch werd gecontacteerd, één keer werd zijn huis doorzocht (CGVS, p. 6, punt 59-65). Na uw vrij relaas werd uw volledige verhaal overlopen en bevestigd. U werd ook bevestigd over wat voor problemen uw familie nog heeft gehad met Daesh, sinds uw vertrek. U verklaart dat ze wel nog een keer bij uw schoonbroer zijn langs geweest en geëist hebben dat ze u zo snel mogelijk moesten vinden. Gevraagd of er behalve dat nog iets gebeurd is zegt u ‘nee’ (CGVS, p. 20, punt 261-263). Erop gewezen dat u aan het begin van het onderhoud ook over drie telefonische contacten sprak en deze nu niet aanhaalt, stelt u dat u dat wel net gezegd hebt (CGVS, p. 20, punt 264). Dat dat niet klopt werd ook door de tolk bevestigd. U haalde ook de huiszoeking waarvan u in het begin van het interview gewag maakte niet opnieuw aan. Daarover verklaart u dat u dat al eerder had gedaan (CGVS, p. 20, punt 266). Het komt vreemd over dat u niet te allen tijde, wanneer u gevraagd wordt wat er na uw vertrek nog gebeurd is, consistent hetzelfde aanhaalt. Wat verdere vragen doet rijzen.”

10. Verder stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw familie geen concrete problemen meer kende met Daesh, wat moeilijk te rijmen valt met enkele van uw verklaringen. Daesh is twee keer naar het huis van uw schoonbroer gekomen en heeft hem drie keer telefonisch gecontacteerd (CGVS, p. 6 en 16, punt 59-65 en 213-214). Concretere problemen haalt u niet aan. U verklaarde nochtans dat ze hebben gezegd dat ze uw schoonbroer zouden meenemen, als u niet gevonden zou worden (CGVS, p. 19-20, punt 256). Erop gewezen dat we ondertussen jaren verder zijn en dat dat niet gebeurd is, verklaart u plots dat ze later met uw broers zouden afrekenen (CGVS, p. 20, punt 258). In de drie telefonische contacten werd dan weer gezegd dat u gevonden moest worden, anders zouden de gevolgen niet goed zijn (CGVS, p. 21, punt 270). Nergens blijkt uit uw verklaringen blijkt evenwel dat er effectief gevolgen geweest zijn. Het feit dat uw familie geen concrete problemen kende, ondanks de dreiging van Daesh dat er ernstige gevolgen zouden zijn en uw schoonbroer zou worden meegenomen indien u niet aan hen werd gegeven, doet dus ook vragen rijzen.”

Verzoekers verweer in het verzoekschrift vormt geen dienstige weerlegging van voormelde motivering.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift te hebben uitgelegd dat zijn familieleden niet lastiggevalen worden omdat daesh weet dat verzoeker niet meer in de regio verblijft en omdat zijn eigen familieleden geen doelwit vormen. Hij legt uit dat zijn moeder een vrouw is en zijn broers te klein zijn om een doelwit te zijn, maar dat hij vreest voor de veiligheid van zijn broers wanneer deze ouder worden. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de voormelde terechte en pertinente vaststelling van verweerder dat verzoekers schoonbroer – in weerwil van de vermeende dreigementen vanwege daesh – geen problemen heeft gekend na verzoekers vertrek. Deze vaststellingen dragen bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen met daesh.

11. Met betrekking tot het werk van verzoekers vader stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Wat het werk van uw vader betreft: U geeft aan dat hij ongeveer een jaar politieagent is geweest en dan om het leven kwam bij een incident (CGVS, p. 13, punt 164-165). Wat daar ook van zij, kan u los van uw ongeloofwaardige problemen met IS niet aantonen dat u reeds onder de negatieve aandacht van de taliban stond omwille van het werk van uw vader, voor of na zijn dood. U brengt geen elementen aan waaruit zou blijken dat u bij terugkeer naar Afghanistan, jaren nadat uw vader omkwam, plots wel zou worden gevisieerd door de taliban. U gaf aan dat jullie nooit problemen hebben gehad met de taliban (CGVS, p. 17, punt 219). Uit uw verklaringen blijkt ook nergens dat uw overige familieleden actueel problemen kennen met de taliban omwille van het werk van uw vader bij de lokale politie tot aan zijn dood in 2016.”

Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift dat zijn vader politieagent was en dat hij omwille van zijn vaders tewerkstelling vreest te worden vervolgd door de taliban (en daesh). Verzoeker beperkt zich tot het louter aanhalen van deze vrees, maar brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd en vervolgd door de taliban, dan wel daesh, omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader als politieagent, die ongeveer één jaar duurde en eindigde in 2016.

12. Tot slot stelt verzoeker in het verzoekschrift nog dat de communicatie tussen hem en de tolk moeilijk verliep.

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker er bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud op attent werd gemaakt om melding te maken van eventuele communicatieproblemen (*“Als u iets niet begrijpt of u verstaat mij of de tolk niet, dan mag u mij altijd onderbreken om dat te zeggen. Ook als u een vraag, een opmerking of een ander probleem heeft mag u dat zeggen”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker heeft doorheen het persoonlijk onderhoud geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de communicatie tussen hemzelf, de tolk en/of de *protection officer*. Hoewel de tolk weliswaar heeft aangegeven dat verzoeker zacht sprak en dat hij soms om herhaling diende te vragen (*“Tolk: ter aanvulling, hij praat wel heel zacht. Ik heb al verschillende keren moeten vragen te herhalen.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20), zoals verzoeker ook aanstipte in het verzoekschrift, kan hieruit niet worden afgeleid dat er zich vertaalproblemen hebben voorgedaan. Verzoeker gaf gedurende het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment concreet aan wanneer er eventueel onzekerheid had kunnen bestaan over een specifieke vertaling, zodat er redelijkerwijs kan worden van uitgegaan dat verzoeker wel degelijk goed verstond welke vragen hem werden voorgelegd en dat verzoekers antwoorden naar behoren werden vertaald. Verzoeker bevestigde aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij de vragen en de tolk goed had begrepen (*“Hebt u alle vragen goed begrepen?”*, “306. Ja.”, *“Hebt u de tolk goed begrepen?”*, “307. Ja.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24). Ook verzoekers advocaat maakte aan het einde van het onderhoud geen opmerkingen met betrekking tot de communicatie tijdens het persoonlijk onderhoud; deze stelde evenwel dat het onderhoud procedureel goed verlopen is (*“Ik ga nu uw advocaat aan het woord laten. Meester?”*, *“Het interview is procedureel goed verlopen. Het verhaal van meneer lijkt overtuigend. Zijn antwoorden waren duidelijk en ook precies. Qua verschillende plaatsen en namen van Personen.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Bijgevolg kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de communicatie van de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op betrouwbare wijze is verlopen.

13. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij Afghanistan in 2018 heeft verlaten en dat hij sinds meer dan twee jaar in Europa verblijft. Hij stelt zich te hebben aangepast aan de Westerse levensstijl, zich te kleden en gedragen op een Westerse manier. Hij stelt dat hij veel Belgische vrienden heeft en perfect geïntegreerd is. Bij de aanvullende nota van 26 oktober 2023 voegt verzoeker werkdocumenten en foto's in België (stukken 1-2, bij aanvullende nota van 26 oktober 2023). In het verzoekschrift verwijst verzoeker uitgebreid naar landeninformatie aangaande de situatie van “*verwesterde*” Afghanen bij terugkeer naar Afghanistan, alsook naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

13.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook

beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Uit objectieve landeninformatie, die door beide partijen wordt bijgebracht, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in Europa, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

13.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in 2018 heeft verlaten en op 5 november 2020 in België is aangekomen. Bijgevolg verblijft verzoeker ongeveer drie jaar in België.

De Raad treedt verweerder bij waar deze in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij, omwille van zijn verblijf in Europa, in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden geviséerd en vervolgd. De bestreden beslissing stelt:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022, EUAA *Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA *Country Guidance Afghanistan* van april 2022, en EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsverovering door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden

gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Bijkomend wordt vastgesteld dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op (minstens) 22-jarige leeftijd reeds gevormd was naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en integratie in België, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Aangaande het uiterlijk van verzoeker, zoals zijn kledij, dient opgemerkt dat deze uiterlijke kenmerken niet van die aard zijn dat verzoeker deze niet kan aanpassen teneinde zich te conformeren naar de geldende normen van de Afgaanse maatschappij. Waar verzoeker bij aanvullende nota stavingstukken inzake de omstandigheden van zijn verblijf in België bijbrengt (stukken 1-2, bij aanvullende nota van 26 oktober

2023), kan hieruit niet blijken dat verzoekers gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering, dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. Hieruit blijkt immers louter dat verzoeker werkzaam is op de Belgische arbeidsmarkt en dat hij onder meer toeristische en muzikale uitstappen heeft gedaan in België. Deze documenten tonen bijgevolg geenszins aan dat verzoeker zich (onbewust) bepaalde gedragingen, normen en waarden, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, zodanig eigen zou hebben gemaakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een risico loopt te worden vervolgd.

Verzoeker heeft ook nog een netwerk in Afghanistan en heeft nog steeds contact met zijn familieleden die in Afghanistan zijn gebleven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Uit niets kan blijken dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Voor het overige beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot het citeren uit algemene landeninformatie, waaronder een rapport van OSAR (stuk 3, bij verzoekschrift), zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken. Op basis van de voorgaande vaststellingen dient benadrukt dat de verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift niet kan aantonen dat verzoeker in geval van terugkeer een risico loopt om vervolgd te worden. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, maar blijft hier, gelet op wat voorafgaat, in gebreke.

Verzoeker gaat er met zijn verwijzing naar een arrest van de Raad aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij op heden louter omwille van zijn verblijf in Europa en in België, in geval van terugkeer naar Afghanistan, een vrees voor vervolging dient te koesteren, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

17. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*” - vrije vertaling: “*Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, (b), QD, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.*”).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan noch uit de theoretische uiteenzetting en geciteerde informatie in het verzoekschrift, noch uit de landeninformatie aangehaald door verweerder worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

18. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd - in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot

aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. '*Explosive remnants of war*' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van '*targeted killings*'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*", en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou

lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker bekritiseert in het verzoekschrift de beoordeling van de veiligheidssituatie door verweerder, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is in sommige gevallen dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. De tewerkstelling van verzoekers vader bij de lokale politie tot 2016 en de door verzoeker voorgehouden “*verwestersing*”, elementen die *supra* reeds werden besproken, betreffen geen persoonlijke omstandigheden die het voor verzoeker het risico op ernstige schade verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

19. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS